

६. व्यवस्थापन, रोपाई र कटाई

क. मुख्य पदहरु

२कोरिन्थी ९:६-१५
लूका १९:११-२७
प्रेरित २०:३५
१कोरिन्थी ४:१-२

लूका १२:४२-४८
यूहन्ना १२:२४
मत्ती २५:१४-४६
प्रेरित ४:३२-३५

ख. व्यवस्थापन

एउटा व्यवस्थापक वा प्रबन्धक त्यस्तो व्यक्ति हो जसलाई अरुको धन-सम्पत्तिको हेरचाह गर्ने जिम्मेवारी सुम्पिएको हुन्छ। हामी येशूको चेला भएकोले हामीसँग भएका सबैथोक परमेश्वरबाट आएको हो भनेर याद राख्नु जरुरी छ (प्रेरित १७:२५)। परमेश्वर मालिक हुनुहुन्छ र उहाँले हामीलाई उहाँको प्रबन्धकमा नियुक्त गर्नुभएको छ (मत्ती २५:१४)। त्यसकारण सबै कुराहरूमा हामी उहाँको प्रबन्धक हुनुपर्दछ। यो मौका र जिम्मेवारी दुवै हो किनभने उहाँले सुम्पनुभएको सबै कुराहरू हामीले कसरी चलायौं त्यसमा हामीलाई परमेश्वरले जिम्मेवार ठहर्‍याउनुहुन्छ (रोमी १४:१२; १कोरिन्थी ४:२)। एउटा असल प्रबन्धकबाट आफ्नो मालिकप्रति विश्वासी, समर्पित हुने र उहाँको सम्पत्तिको व्यवस्था गर्ने आशा गरिन्छ (लूका १६:१२)। यसको अर्थ एउटा व्यवस्थापक सदाकाल आफ्नो मालिकको इच्छा अनुसार काम गर्दछ (मत्ती २५:१४-३०)।

ग. प्रबन्धकका पाँच पक्षहरु

१. हाम्रो रुपियाँ-पैसाहरु

क. रुपियाँ-पैसाको सम्बन्धमा परमेश्वरको उद्देश्य

- उहाँको शक्ति प्रदर्शन र हाम्रो निम्ति उहाँले प्रेम र वास्ता गर्नुहुने कुरामा दृढता प्रकट गर्न (मत्ती ६:३२-३४)।
- उहाँका सन्तानहरूलाई आशिष दिन।
- गहन स्नेहपूर्ण संगतिमा क्रिश्चियनहरूलाई एकबद्ध गर्न (२कोरिन्थी १८:१४-१५)।

- रुपिया-पैसाबाट आशिष दिदै वा आशिष रोकेर उहाँको अगुवाई र निर्देशन साबित गर्न
- भरिपूर्ण क्रिश्चियन जीवनमा हामीलाई संलग्न गराउन. दिने र लिने बीचको अपूर्व सम्बन्धलाई हामीले नस्वीकारेसम्म प्रभावकारी रूपमा क्रिश्चियन जीवन जिउन सकिदैन (लूका ६:३८; २कोरिन्थी ९:६).

ख. हामीले किन दिनुपर्ने हो ?

- बाइबलले सिकाएकोले (मलाकी ३:७-१२)
- खीष्टले आज्ञा गर्नुभएकोले (लूका ६:३८)
- किनभने हामी परमेश्वरलाई प्रेम गर्छौं र उहाँप्रतिको हाम्रो प्रेम देखाउने तरीका दिएर नै हो (१कोरिन्थी १३:४).
- येशूका अनुसार लिनुभन्दा दिनु आशिषमय हो (प्रेरित २०:३५).
- किनभने हाम्रो धनसम्पत्ति जहाँ छ हाम्रो हृदय र आशक्ति त्यही हुन्छ (मत्ती ६:१९-२१)
- किनभने कुनैपनि लगानी अनन्तका लागि हुनेछ (१तिमोथी ६:१७-१९)
- किनभने परमेश्वरले हाम्रो निमित्त आफैलाई बलिका रूपमा दिनुभयो (कोरिन्थी ८:९)
- दिनु इश्वरीय अनुग्रह हो (२कोरिन्थी ८:१-५)
- किनभने दिनुले परमेश्वरको दानीपनलाई हाम्रा निमित्त उपलब्ध गराउंछ (हितोपदेश ११:२४-२५; हितोपदेश १९:१७)
- किनभने हामीसँग जे छ त्यो सबै हामीलाई परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको बल र स्वास्थ्यबाट प्राप्त भएको हो (व्यवस्था ८:१७-१८)
- परमेश्वर उहाँको काममा हाम्रो पैसालाई विश्वासको पाइलाजस्तै वीऊका रूपमा चलाउन चाहनुहुन्छ ताकि यसमा उहाँले अझ वृद्धि गर्न सक्नुभएको होस (२कोरिन्थी ९:६-१३).
- किनभने परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको आशिषको अनुपातमा खुल्ला हृदयसित हामी दिन चाहन्छौं (व्यवस्था १६:१०).

“दाताहरु तीन प्रकारका हुन्छन्, चट्टान, स्पन्ज र मौरीको चाका जस्ता. चट्टानबाट केही कुरा निकाल्नको निमित्त हथौडा (घन) चलाउनुपर्छ, स्पन्जबाट पानी निकाल्नको लागि यसलाई निचोर्न पर्छ तर मौरीको चाका आफ्नो मिठासले ओतप्रोत भइरहेको हुन्छ. कति मानिसहरु

चट्टानजस्तै कठोर हुन्छन् अनि कति चाहिँ स्पन्ज जस्तै निचरेपछि मात्र केही दिन्छन् तर अरुहरूचाहिँ नमागिकन पनि दिने गर्छन्." जेम्स डफ

हामीले परमेश्वरलाई दिनुपर्छ

- * खूशीसाथ (१इतिहास २९:३,५,९; २कोरिन्थी ९:७)
- * बलिदान स्वरूप (लूका २१:१-४)
- * आनन्दपूर्वक (२कोरिन्थी ९:७)
- * (आम्दानीको) अनुपात र नियमित पाराले (१कोरिन्थी १६:२)
- * उदार चित्तले (२कोरिन्थी ८:२)

ग. दशांस

हामीले जे आर्जन गर्छौं त्यसको दश भागको एक भाग परमेश्वरलाई दिनु नै दशांस हो. यो परमेश्वरलाई चन्दा दिएको होइन. दशांस प्रभुकै हो (लेवी २७:३०-३४). पृथ्वीमा भएका यावत थोक प्रभुको हो र उहाँले यसको ९० प्रतिशतमाथि हामीलाई प्रबन्ध गर्न खटाउनु भएको छ. तर बाँकी १० प्रतिशत त उहाँको भागमा बचेकै छ. नयाँ नियमले हाम्रो आम्दानीको १० प्रतिशतको सन्दर्भलाई औल्याइरहेको मात्र छैन किनभने त्यो त उहाँको हो नै. तर दिनेकुरामा येशूको उदाहरण - बलिदानात्मक - जुन दिँदा अलि खाँचोको अनुभव हुन्छ, त्यसरी मूल्य चुकाउनु पर्छ.

"प्रत्येक जसलाई धेरै दिइएको छ, त्यसबाट धेरै मागिनेछ, र हरेक जसलाई मानिसहरूले ज्यादा सुम्पेका छन्, त्यसबाट अझ बढी लिइनेछ." (लूका १२:४८)

दशांस व्यवस्थाभन्दा अगाडिदेखि नै प्रचलनमा छ. सबैभन्दा पहिला हाम्रो विश्वासका पिता अब्राहामले प्रमुख पूजारी मल्लिकसेदेकलाई दशांस दिएका थिए (उत्पत्ति १४:१८-२०). येशूका चेलाहरूका निम्ति दशांस येशूको पूजाहारीगिरीलाई प्रष्ट स्वीकारोक्तिको नतीजामा दिइने हो (येशू मल्लिकसेदेकको दर्जाको पूजारी हुनुहुन्छ - हिब्रू ७:१-२८). दशांस नदिनु परमेश्वरमाथि डकैती गर्नु हो र परमेश्वरबाट प्राप्त हुने आशिषदेखि आफैलाई वञ्चित गर्नु हो (मलाकी ३:८; हितोपदेश ३:९-१०).

पुरानो नियममा दशांसबाट लेवीहरूको जीवन निर्वाह हुन्थ्यो. यो जातिको जग्गा जमिन थिएन र यिनीहरू परमेश्वरको आराधना

सेवकाईमा थिए. अहिले चाहिँ प्रभुको सेवामा पूरा समय दिनेहरूको लागि यो खर्च गरिन्छ (गन्ती १८:२१-२४), अर्थात् मण्डलीको दैनिक कार्यान्वयनमा. अनि प्रभुले अगुवाई गर्नुभए अनुसार दशांस दिनुपर्दछ.

नियमित दिन्छु भनेर हामीले वाचा गरेको रकम (दशांस पछि) बाहेक पनि प्रभुलाई राजी-खुशीबाट अर्को रकम दिन पाउने हामीलाई मौका र सौभाग्य प्राप्त छ (२कोरिन्थी ८:१-१५). यो विशेष योजनाका निमित्त, सेवाहरूका लागि विशेष भेटी, अथवा मण्डलीमा विशेष खांचोमा परेकाहरूलाई दिनका निमित्त (विधवा, टुहुरा आदि) अथवा संसारमा भइरहने अनिकाल, भुइँचालो लडाईँ आदिका निमित्त.

“प्रत्येक हप्ताको पहिलो दिन, तिमीहरू हरेकले आ-आफ्नो कमाई अनुसार केही धन छुट्टयाएर जम्मा गर्दै राख्नु.” (१कोरिन्थी १६:२).

तर याद राख्नुहोस् -

“थोरै छर्नेले थोरै नै कटनी गर्छ र प्रशस्तसँग छर्नेले प्रशस्तसँग कटनी गर्छ.” (२कोरिन्थी ९:६)

२. हाम्रो समय

समय दोहोरिन नसक्ने र यो कम्ती भएकोले समय महत्वपूर्ण हुन्छ. हामीले हाम्रो समय परमेश्वरको महिमाको लागि चलाउनुपर्छ (१कोरिन्थी १०:३१). यसकारण परमेश्वरले निर्देशन दिनुभए अनुसार हामीले आफ्नो समयमा लक्ष निर्धारित गर्नुपर्छ र उहाँको सामर्थ्यमा ती पूरा गर्ने निश्चय गर्नुपर्छ.

३. हाम्रो शरीर

जिउंदो बलिको रूपमा पवित्र परमेश्वरलाई मनपर्ने हाम्रो शरीर उहाँमा अर्पण गर्नुपर्छ किनभने यस्तो कार्य हाम्रो निमित्त आत्मिक आराधना जस्तै हो (रोमी १२:१). हामी पवित्र आत्माका मन्दिरहरू हौं (१कोरिन्थी ३:१६; १कोरिन्थी ६:१९-२०). त्यसकारण हाम्रा शरीरलाई पापमा पर्न दिनहुन्न तर परमेश्वरले इच्छा गर्नुभए अनुसार चलाउनको निमित्त हामीले आफूलाई सम्पूर्णतः उहाँमा सुम्पनुपर्छ (रोमी ६:१३). हामी निरोगी जीवन जिएकी पनि परमेश्वर इच्छा गर्नुहुन्छ (मर्कूस ६:३१). यसको मतलब चिन्ता गरेर, आवश्यकताभन्दा धेरै खाएर अथवा धुम्रपान गरेर हामीले आफ्नो स्वास्थ्य

विगार्नु हुदैन. फेरि अर्कोतिर शरीरलाई तन्दुरुस्त राख्ने क्रियाकलापलाई परमेश्वरको दर्जा दिँदै त्यसैमा मात्र अति व्यस्त रहनुपनि हुदैन.

४. हाम्रा धन-सम्पत्तिहरू

हामीसँग भएका सबैथोकहरू हामीलाई परमेश्वरले दिनुभएको हो. यसकारण हाम्रो सबै संसारिक धन-सम्पत्तिहरू परमेश्वरको राज्य फैलाउने र उहाँको महिमा हुने काममा लगाउदै हामी जिउनुपर्छ. येशूले साँच्चै नै हाम्रा धन-सम्पत्तिहरूबाट हाम्रो निम्ति र परमेश्वरको निम्ति पनि मित्रहरू बनाउन हामीलाई प्रोत्साहन दिनुभएको छ (लूका १६:१-१३). विशेषगरी हाम्रो घर आतिथ्य-सत्कार तथा सहायताका निम्ति परमेश्वरको लागि प्रयोगमा आउने हुनुपर्दछ.

५. हाम्रो स्वाभाविक र आत्मिक वरदानहरू

खीष्टको शरीर (मण्डली) र अरुहरूको सफलतापूर्वक सेवा गर्नको लागि हाम्रा वरदानहरू परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको हो. हाम्रो स्वाभाविक गुण र आत्मिक वरदानहरूका हामी असल व्यवस्थापक हुनुपर्दछ. परमेश्वरको महिमा र उहाँको राज्यको विस्तारको निम्ति उहाँको निर्देशनमा तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नुपर्दछ.

घ. रोप्नु र कटनी गर्नु

येशूले भन्नुभयो

“देओ र तिमीहरूलाई पनि दिइनेछ. मानिसहरूले प्रशस्त परिमाणमा खांदी-खांदी बेस्सरी हल्लाएर, पोखिने गरी तिमीहरूको पोल्टामा राखिदिनेछन्. किनकि जुन नापले तिमीहरू दिन्छौ, त्यही नापमा तिमीहरूले पनि फिर्ता पाउनेछौ.” (लूका ६:३८).

यो पद क्षमाको सन्दर्भमा आएको छ तर परमेश्वरको राज्यभित्र यो सिद्धान्त व्यापक छ. विश्वासको अर्थ परमेश्वरबाट पाउनु मात्रै होइन. यो ठीक हो कि उहाँको इच्छा पूरा गर्नमा आवश्यक सबै कुराहरू हामीलाई उहाँले दिनुहुने बारेमा विश्वास गर्न प्रोत्साहनका निम्ति उहाँको भण्डारमा थुप्रै कुराहरू हामीलाई दिनका लागि राख्नुभएको छ र हामीले पनि मागेमा येशूले पितासँग हाम्रो माग पूरा गर्न विन्ती गरिदिने बारेमा धेरैचोटी

भन्नुभएको छ (लूका ११:९-१३). हामीलाई आवश्यक भएका वस्तुहरू पिताकहाँ आएर माग्नु हामीलाई प्रोत्साहित गरिएको छ. उहाँ असल पिता हुनुहुन्छ र आफ्ना सन्तानलाई असल वस्तुहरू कसरी दिने सो जान्नुहुन्छ तर सबै कुरा यहीं यसरी नै टुङ्गिदैन: परमेश्वर हाम्रा मनोभावनाहरू प्रति पनि आकर्षित हुनुहुन्छ. आफ्नो इच्छा पूरा गर्न वा स्वार्थपूर्ति गर्नका निम्ति मात्र पितासँग माग्ने कुरा होइन (याकूब ४:२-३).

१. परमेश्वरको लागि रोप्नु

रोपाई र कटाईको परमेश्वरको सिद्धान्तलाई आधार बनाएर विश्वासले काम गर्छ

“यो कुरा याद राखौं कि थोरै छर्नेले थोरै नै कटनी गर्छ, र प्रशस्तसँग छर्नेले प्रशस्तसँग कटनी गर्छ.” (रोमी ९:६)

हामीले दिएको कुनै अर्कै कुराहरूमाथि वा हामीले दिएको रुपियाँ-पैसाको परिमाणमाथि मात्र परमेश्वर ध्यान दिनुहुन्न. हामीले दिने वस्तुहरूमा हाम्रो हृदयको विचारहरूमाथि पनि उहाँले ध्यान दिनुहुन्छ.

“अनि हरेक मानिसले आफ्नो मनमा संकल्प गरेवमोजिम देओस, इच्छा नभइ होइन, नता करकापमा परेर. किनभने खुशीसाथ दिनेलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ.” (२कोरिन्थी ९:७).

यदि तपाईंले परमेश्वरको निम्ति रोप्नुभएको छ भने परमेश्वरकै निम्ति कटनी पनि गर्नुहुनेछ. उहाँको निम्ति रोप्नेहरूलाई आशिष दिनु उहाँको उद्देश्य रहेको छ.

२. सृष्टि र नयाँ सृष्टिको सिद्धान्तहरू

परमेश्वरले यो सिद्धान्तलाई प्राकृतिक नियमभित्र समावेश गर्नुभएको छ. कुनैपनि किसानले आफ्नो खलामा बीऊलाई टुलुटुलु हेरेर समय खेर फाल्दैन. आफूसँग भएको अलिकती बीऊलाई नियालेर हेर्दैमा उसलाई केही फाइदा हुनेछैन. आफ्नो थलोबाट उठेर उसले बाँभो जमिनलाई मलिलो बनाउनुपर्छ. त्यसपछि ठीक समयमा उसले बीऊ छर्नुपर्छ. बीऊ छरिसकेपछि प्रशस्त उब्जनीको उसले आशा गर्नसक्छ. परमेश्वर सधैं यसरी नै काम गर्नुहुन्छ. कलवरीको क्रूसको मुख्य सिद्धान्त यही हो. प्रभुले यो कुरा भन्नुहुँदा उहाँलाई यसको ज्ञान थियो -

“मानिसको पुत्रको महिमित हुने समय आइपुगेको छ. सांच्चे, म तिमीहरूलाई भन्दछु, गहुंको दाना माटोमा परेर मरेन भने त्यो एकलो रहन्छ. तर त्यो म-यो भने त्यसले धेरै फल फलाउंछ.” (यूहन्ना १२:२३-२४).

३. परमेश्वरको गुणात्मक तालिका

विश्वासका मानिसहरूले परमेश्वरको निम्ति वीऊ छर्छन्. यदि परमेश्वरले मानिसहरूलाई आफ्नो रुपियाँ-पैसा, बल र जीवन पनि रोप्न भन्नुभयो भने तिनीहरूले त्यसै गर्छन्. पिताले तिनीहरूलाई सयगुणा फिर्ता दिनुहुनेछ भन्ने उहाँको प्रतिज्ञामाथि तिनीहरू विश्वास गर्दछन् (मत्ती १९:२९). तर तिनीहरूको निम्ति प्रेरणा यो नै चाहिँ होइन. हाम्रो चिन्ताको विषय परमेश्वरको राज्य हो. राज्यको लागि तिनीहरू समृद्ध हुन चाहन्छन्.

“पहिला उहाँको राज्य र उहाँका धार्मिकताको खोजी गर, र यी सबैथोक तिमीहरूका निम्ति थपिनेछन्.” (मत्ती ६:३३).

“आफ्नो महिमा र श्रेष्ठताद्वारा हामीलाई बोलाउनुहुनेलाई हामीले चिनेका हुनाले परमेश्वरको दिव्य शक्तिद्वारा जीवन र भक्तिको निम्ति हामीलाई चाहिने प्रत्येक थोक उहाँले दिनुभएको छ.” (२पत्रस १:३)

४. परमेश्वरमा फाल्तु (कुरा) हुँदैन

इक्वेडरमा आफ्नो विश्वासको निम्ति शहिद हुनुभएका मिसिनरी श्री जिम इलियटले यस्तो उद्गार पोख्नुभएको थियो -

“आफूले सम्हाल्न नसकेको कुरा दिने र गुमाउनै नपर्ने कुरा प्राप्त गर्न खोज्ने मूर्ख ऊ होइन.”

परमेश्वरले आफ्नो वीऊ कहिल्यै खेर फाल्नुहुन्न. आफ्नो निम्ति रोपिएका प्रत्येक वीऊहरूबाट उहाँले भरपूर फल निकाल्नुहुन्छ.

“जसले आफ्नो प्राण बचाउन चाहन्छ, उसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले आफ्नो प्राण मेरो निम्ति गुमाउंछ, त्यसले त्यो पाउनेछ.” (मत्ती १६:२५)

५. यसलाई जीवनमा प्रयोग गर्नुहोस्

स्वर्गको स्रोतहरूमाथि शैतानले डकैती गर्दछ. आत्मदया, स्वार्थ र लोभद्वारा शैतानले परमेश्वरका सन्तहरूलाई निश्चल तुल्याइदिएको छ. विश्वासका स्रोतहरूको निकासमा मण्डली यस पृथ्वीमा सबैभन्दा ठूलो शक्तिकेन्द्र

हुनुपथ्यो तर यसको सट्टा संसारिक आर्थिक गतिविधिमा धन-सम्पत्ति लगानी गरेर मण्डलीले संसारको बाटोमा हिंडने चयन गरेको छ। परमेश्वरले आशिष नदिनुमा कुनै आश्चर्य छैन किनभने विश्वासमा हिंडनेहरूलाई मात्र उहाँले आशिष दिन सक्नुहुन्छ।

कैयौपल्ट बीऊ राखेको भन्दा एकदम भिन्दै किसिमबाट परमेश्वरले आशिष दिनुहुन्छ तर आशिषमा कम्ती चाहिँ गर्नुहुन्न। पाउनुभन्दा दिनु अझ उत्तम भएको तथ्य येशूले बताउनुभएको छ (प्रेरित २०:३५)। वास्तवमा फेरि-फेरि दिनसक्नका लागि हामीले प्राप्त गर्नुपर्दछ।

“छर्नेलाई बीऊ र खानलाई भोजन दिनुहुनेले तिमीहरूलाई बीऊ दिनुहुनेछ, र त्यसमा वृद्धि गराउनुहुनेछ, अनि तिमीहरूका धार्मिकताको फसल बढाउनुहुनेछ। तिमीहरूको ठूलो उदारताको निम्ति हरेक कुरामा तिमीहरू धनी तुल्याइनेछौं, जुन उदारताले ... परमेश्वरमा चढाउने धन्यवाद उत्पन्न गराउनेछ।” (२कोरिन्थी ९:१०-११)।

ड. प्रश्नहरू र छलफलका बुँदाहरू

१. जब तपाईंलाई खाँचो पर्छ, त्यसको पूर्तिको निम्ति संसारका मानिसहरूकहाँ हात फैलाउनुहुन्छ वा स्वर्गमा भएको तपाईंको अनन्त स्रोततिर दृष्टि दिनुहुन्छ ? तपाईंको आवश्यकता बारे तपाईं कसलाई गुहार्नुहुन्छ ?
२. हामीले दिएकोमा परमेश्वरले प्रत्युत्तर दिनुहुन्छ कि दिनहुन्न ? (लूका ६:३८; २कोरिन्थी ९:६)
३. परमेश्वरले हामीप्रति देखाउनुभएको सबै भलाईको निम्ति हामी यो ऋण उहाँलाई कसरी तिर्नसक्छौं ? (भजन ११६:१२) यसबारेमा छलफल गर्नुहोस्।
४. हामी येशूका चेलाहरू भएको नाताले यदि समृद्ध भयौं भने हामीले के गर्नुपर्छ ? (१तिमोथी ६:१७-१९)
५. धन-सम्पत्तिमा कस्तो किसिमको खतरा रहेको छ ? (मत्ती ६:२१, २४; मार्कुस ४:१९)
६. हामी गरीब अवस्थामा हुंदा हाम्रो आशा के मा हुन्छ ? (याकूब २:५)
७. हामी जुनसुकै अवस्थामा भएपनि हाम्रो विचार तथा प्रवृत्ति कस्तो हुनुपर्छ ? (फिलिप्पी ४:११-१३)

८. असल व्यवस्थापकका केही इनामहरु के के हुन् ? (लूका १६:१०-१२; मत्ती २५:२०-२३, ३१-४०)
९. मत्ती ३१:१-२३ को अंश पढेर बीऊ छर्नु र कटनी गर्नुको सैद्धान्तिक प्रकाशमाथि छलफल गर्नुहोस्.
१०. परमेश्वरको निम्ति तपाईंले बीऊ छर्नुभएको अनि कुन किसिमले त्यसको कटनी गर्नुभयो भन्ने सन्दर्भमा छलफल गर्नुहोस्.

च. सारांश र प्रयोग

१. हामी येशूका चेलाहरुलाई परमेश्वरको व्यवस्थापक भई उहाँको सम्पत्ति हेरचाह गर्ने जिम्मेवारी दिइएको छ.
२. हाम्रो रुपियाँ-पैसा, शरीर, समय, धन-सम्पत्ति र वरदानहरुको हामी असल व्यवस्थापक हुनु आवश्यक छ.
३. येशूका चेलाका रूपमा हामीले हाम्रो दशांस र भेटीभन्दा पनि बढी परमेश्वरलाई दिनुपर्दछ. हामीसँग भएका यावत थोक आखिरमा परमेश्वरकै हो.
४. यदि येशू हाम्रो प्रभु हुनुहुन्छ भने हामीले हाम्रो जीवन उहाँको आज्ञाकारितामा जिउनुपर्छ. यसको अर्थ उहाँले देऊ भनेको बेलामा दिनुपर्छ, र जति दिने आज्ञा गर्नुहुन्छ त्यति नै दिनुपर्छ. हामी खुशीसाथ दिनसक्छौं किनभने हाम्रो प्रभु र मुक्तिदाताको आज्ञाकारितामा हिंडिरहेका छौं भनेर हामी जान्दछौं भने आफ्नो महिमामा भएको सम्पत्ति अनुसार उहाँले हाम्रा सबै आवश्यकताहरु पूरा गरिदिनुहुन्छ (फिलिप्पी ४:१९). यतिमात्र नभएर हाम्रो हृदयका मनोरथहरु पूरा गर्न उहाँ आनन्दित हुनुहुन्छ (भजन ३७:३-४).
५. दिने काममा हामी परमेश्वरलाई जित्न सक्दैनौ. आर्थिक तथा अन्य किसिमले पनि हामी उहाँका सन्तानहरु समृद्ध भएको परमेश्वर हेर्न चाहनुहुन्छ. तर कटनी गर्नको लागि हामीले रोप्नै पर्दछ. रुपियाँ-पैसा वा अन्य कुराहरु पनि परमेश्वरको काममा छर्ने विश्वासको कदम हो यसरी हामी त्यही परिमाणमा आशिषको कटनी गर्नेछौं.